

- 5) Skat efter § 8 beregnet med ét bundfradrag af den personlige indkomst hos den ægtefælle, der har den største personlige indkomst.
- 6) Er skatteloftsindkomsten negativ, modregnes skatteværdien af det negative beløb i de i nr. 3, 4 og 5 nævnte skattebeløb.
- 7) De i nr. 2-6 nævnte indkomstskattebeløb nedsættes dels efter stk. 1, dels med skatteværdien af ét personfradrag.«

10) I den under *nr. 19* foreslåede affattelse af § 19 affattes *stk. 5, 1. pkt.*, således:

»Udgør de indkomst- og formueskatter, der beregnes efter stk. 4, mere end skatteloftsprocenten efter stk. 6 af skatteloftsindkomsten, der opgøres efter stk. 3, nedsættes ægtefællernes samlede formueskat og indkomstskat til staten bortset fra skatten efter § 8 a med det overskydende beløb.«

11) I den under *nr. 19* foreslåede affattelse af § 19 indsættes efter stk. 5 som nyt stykke:

»*Stk. 6.* For indkomståret 1994 udgør skatteloftsprocenten i stk. 2 og 5 75. For indkomståret 1995 udgør procenten 73,5. For indkomståret 1996 udgør procenten 71. For indkomståret 1997 udgør procenten 70. For indkomståret 1998 og følgende indkomstår udgør procenten 68.«

Stk. 6 og 7 bliver herefter stk. 7 og 8.

12) I den under *nr. 19* foreslåede affattelse af § 19 ændres i *stk. 6*, der bliver stk. 7, »stk. 2-5« til: »stk. 2-6«, og i *stk. 7*, der bliver stk. 8, ændres »stk. 3-6« til: »stk. 3-7.«

Af *skatteministeren*, tiltrådt af et *flertal* (S, SF, CD, RV og KRF):

13) Efter nr. 24 indsættes som nyt nummer:

»01. Efter § 27 indsættes:

»§ 27 a. Ved opgørelsen af beregningsgrundlaget for mellemskatten efter § 6 a samt overførsel af uudnyttet bundfradrag og negativt beløb efter § 6 a, stk. 3 og 4, kan den skattepligtige i indkomstårene 1994 og 1995 fradrage udgifter til underholdsbidrag i et omfang som angivet i stk. 2.

Stk. 2. Udgifter til underholdsbidrag, som efter ligningslovens §§ 10 og 11 kan fradrages i den bidragspligtiges skattepligtige indkomst, kan tillige fradrages efter stk. 1 i det omfang, de overstiger 40.000 kr. i indkomståret 1994 og 80.000 kr. i indkomståret 1995.«

Til § 2

14) I den under *nr. 1* foreslåede affattelse af § 7, *litra j*, indsættes efter »lovens § 37 a«: »og § 47 a«.

Til § 5

15) Paragraffen udgår.

Til § 11

16) *Stk. 2* affattes således:

»*Stk. 2.* §§ 1-8 har virkning fra og med indkomståret 1994. Ved opgørelsen af, om skatterne overstiger 78 pct. af indkomsten efter personskattelovens § 19, stk. 2-7, jf. lovbekendtgørelse nr. 869 af 22. oktober 1992 tages for indkomståret 1993 hverken hensyn til udbytte- eller aktieindkomst eller hensyn til skat af udbytte- eller aktieindkomst. Skatten af udbytteindkomst eller aktieindkomst for 1993 nedsættes heller ikke efter personskattelovens § 19, stk. 2-7, jf. lovbekendtgørelse nr. 869 af 22. oktober 1992.«

Bemærkninger

Til nr. 1, 2, 4 og 5

De socialt skæve virkninger af regeringens lovforslag er efterhånden velkendte.

Lavindkomsterne kommer i klemme, og mange vil komme ud med tab efter reformen, når de grønne skatter medregnes. Andre vil kun lige kunne holde skindet på næsen, mens de højeste indkomster får meget markante skattelettelser.

Mindretallet foreslår derfor en række ændringer, der kan give en anden fordelingsprofil i stedet. I det følgende angives tallene for slutåret (1998) både for så vidt angår satser, procenter og de økonomiske virkninger.

Forskellen mellem fordelingen af skattelettelserne i mindretallets og regeringens model ser således ud for personer uden fradrag: